

всичко было нѣкакъ невесело и тѣжно! Тя ставала да ходи и пакъ сѣдала, утѣснявала ся — и най-послѣ разбудила помайчимж си и казада ѿ, че осяща сѣрдцето си силно да тупа, и помайчима ѿ почнала да ѿж крѣстосва съ нашеннование на нѣкои пабожлы молитвы или баяния (както и сега виждамы да правятъ бабытъ) за да отвраща онзи человекъ, който е погледнжль на неѿ съ лошо око, или е похвалиль хубостьтъ ѿ съ нечистъ языкъ, отъ лошо сѣрдце или на зълъ часть, понеже помайчима ѿ была увѣрена, че Невѣнка е урочасана, и вжтрѣшната ѿ болка непроизлѣзва отъ ничто друго. Невѣнка ѿ казада, Ахъ! добра майго, ты макаръ че си живѣла много на свѣтътъ, но много не знаешъ; незнаешъ, ты мамо, защо, и какъ става че въ нѣкои години наченва да дѣйствува въ младытъ момы нѣщо по друго, ахъ, не знаешъ що страдамъ и колко ми е тежко! Но, и читателтъ, ако до тозь часть слѣдува да чете и не е завърлиль книгътъ отъ ржцѣтъ си, може да не знае каква бѣда ся е случила тогазъ съ нашижтъ младж приятелжж.

Защо е была беспокойна тя? кого е дирила съ очи въ стаѿжтъ си? отъ що е въздышала, плакала и тѣжила? Знае ся че, до това врѣме, тя ся вардила като птичка на волѿж, че животътъ ѿ текълъ като прѣзраченъ потокъ, който рѣмукъ тихо по бѣлытъ камънчета между злато-цвѣтущитѣ брѣгове, сега какво е станало съ неѿ? Нека скромната Муза\*) да го искаже горѣ отъ високо, отъ синиитѣ сводѣ небесенъ. — Може бы, ако не друго, а то малката онаѿ птичка, трентящень по чистийтъ пролѣтенъ въздухъ, да ся е пуснжла отведнѣжъ и да е налѣтjала на Невѣнзиното нѣжно сѣрдце да вложи въ него отъ пѣснитѣ си знаменателнитѣ онѣзи рѣчи: *люби! люби! люби!* Ето всичката гатанка. Ето причината на болѣзнитѣ на хубавелжжтъ. — Но ако нѣкой отъ читателитѣ не доразумѣва какъ е станжло това, оставямы го да дири по-подробны изясненія отъ драгѿж нему седемнадесетъ годишнж дѣвойкж.

Въ това врѣме Невѣнка съвѣтъмъ ся промѣнила, станжла ухылна, невесела, не така пѣргава — по нѣкогашъ ~~замышлена~~ и мълчжлива. По тя пакъ все ходяла, като прѣди, да ся расхожда въ градиниитѣ и по полето. Пакъ, както прѣди, прѣминувала вечерното си врѣме съ дружкы, но личало вече, че тя не намѣрвала въ нищо напрѣшнето удоволствие. Така человекъ, като излѣзе отъ годиниитѣ на дѣтинството, вижда игралата си, които му сж бы-

\* Евтерпа една отъ деветъ-тѣхъ музы (самодивы).